

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΖΑΝ ΝΤΕΛΑΚ : Ο ΝΕΟΣ ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

Η γνωριμία του Ντελακ με μιαν Ρωσίδα κόμησα. Το έξιπνο «κέλυ» του απατεώνας. Η λεηλασία του χρηματοκιβωτίου. Τα θύματα των μικρών αγγελιών. Ένα περίεργο γραφείο έμπορικόν συναλλαγών. Δέκα χιλιάδες φωτογραφίες κοριτσιών!.. Ο κίνιματινός λέρδος της Νίκαιας. Πώς συνελήφθη ο νέος Άρσεν Λουπέν, κτλ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ, η Γενική Ασφάλεια του Παρισιού ασχολήθηκε μ' έναν παράδοξο επιχειρηματία. Πρόκειται για τον Ζάν Ντελακ, έναν διάσημο άριστοκράτη λαποδύτη, ξελαρική κομφοτόνος κι' ώμορφιάς, ο οποίος έζησε τρία χρόνια έλουμαίνοτο την κοσμοπολί. Αλλά άς αφήνθουμε λεπτομερώς την ιστορία αυτού του έγκληματικού ανθρώπου. Καθώς θα δήτε, μοιάζει σαν ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα.

Ο Ζάν Ντελακ έκανε πάντα την εμφάνισή του στα νυχτερινά κέντρα του Παρισιού, συνοδεύοντας μιαν παλιά Ρωσίδα άριστοκράτισσα, που είχε καθάρως να σώσει την περιουσία της, την κόμησα Άννα-Λουκία Στεφανόβιτς. Είχε παρουσιάσει σ' αυτήν ως καταγεγραμμένος συμπαινώτης της και με τους ευγενείς τρόπους του και την επιτηδειότητά του, καθάρως να κερδίσει την εμπιστοσύνη της και ύστερα από λίγο και τον έρωτά της. Η κόμησα Στεφανόβιτς ήταν πολύ γνωστή στην άριστοκρατία της κοσμοπόλεως κι' η μεγάλη περιουσία της επέτρεπε να δίνει μεγαλοπρεπείς δεξιώσεις στο μέγαρό της. Μετά όμως από κάθε τέτοια δεξίωση, η φίλης της, παραδόξως, έγιναν τα κοσμήματά τους κι' οι συνόδοι τους τα πορτοφόλια τους. "Οσο και να πρόσχεαν, κάποιος παραποδίδης λαποδύτης με μιαν καταπληκτική επιδεξιότητα τους έκλεβε κι' έξαφανίζετο, χωρίς κανείς να τον αντιληφθεί. Η κόμησα Στεφανόβιτς, στην οποία έκαναν τα παράνομά τους, ακαθάλασμένη απ' αυτό το παράενο φαινόμενο, παρεκάλεσε τον φίλο της Ντελακ να τη βοηθήσει να συλλάβουν τον μυστηριώδη κακοποιό.

— Σύμφωνα, της είπε εκείνος, "Αλλά πρέπει να του στήσουμε μιαν παγίδα. Θα μου δώσης τα κλειδιά του χρηματοκιβωτίου σου, έτσι που φυλάς τα κοσμήματά σου. Έγώ θα τα ξεχάσω σ' ένα τραπέζιaki στην αίθουσα που θα βρίσκονται οι προσκεκλημένοι. Κι' όπως τα πάρει, θα τον παρακολουθήσω και την ώρα που θα προσπαθή ν' ανοίξει το χρηματοκιβώτιο, θα τον συλλάβω.

Η κόμησα, που είχε τυφλή εμπιστοσύνη στον Ντελακ, του παρέδωσε πράγματι τα κλειδιά μιά βραδεία ποδχε δεξίωσι στο μέγαρό της. Έκείνος τα πήρε αδιάφορος κι' έτοιμάστηκε να στήση δήμεν την παγίδα. Πέρασαν δυό ώρες, όταν ξαφνικά η κόμησα βασανιζόμενη από ένα κακό προαισθήμα, πήγε στο δωμάτιο που βρίσκονταν το χρηματοκιβώτιο της. Μα τότε βρήκε ανοιχτό. Ο λαποδύτης είχε πάρει τα κλειδιά, κι' είχε κλέψει τα βαρύτερα κοσμήματά της. Τρελλή τότε από την απέλπισία της, άρχισε να φωνάζει και να καλή τον Ντελακ να την σώση. Μα εκείνος είχε νίγει άσπαστος. Τότε μόνο η άτυχη κόμησα κατάλαβε ότι είχε πέσει θύμα ενός μεγάλου απατεώνας κι' έσπευσε να ζητήσει τη συνδρομή των άστυνομικών. "Ολες όμως η έρευνες της Άστυνομίας δεν απέκαλυψαν τίποτε. Κι' ο τρομερός κακοποιός παρέμεινε άσυλλη πος.

Είχαν περάσει έξη μήνες από αυτή τη σκανδαλώδη ιστορία, όταν μιαν μέρα όλες η έφημερίδες δημοσίευσαν στις στήλες των μικρών αγγελιών τους και την έξης περιέργη :

«Ζητούνται εύποροίσιαιτες δεσποινίδες, Μισθός: ίκανοποιητικός, Γραφεία: Έμπορικόν Συναλλαγών, δόδος Ρωσπάιγ αριθ. 20. Τρίτος όροφος».

"Ολες η δυσοσες Παρισινές, που μάταια προσπαθούν να βρούν μήνες τώρα μιαν δουλειά, είνε γνωστόν, ότι κάθε πρωί διαβάζαν προσεχτικά τις σελίδες των μικρών αγγελιών, μήπως ανακαλύψουν καμιά έργασία. Είνε η περισσότερες εξαίρετικά χαριτωμένες, μα σιγά-σιγά χάνουν κάθε έλπίδα, και κλείνουν με μιαν βουτιά στο Σηκουάνα το μυθιστόρημα της ζωής τους. Τις βλέπετε κάθε πρωί καθισμένες δυό-δυό στον κήπο του Λουξεμβούργου να είνε άφοσιωμένες στο διάβα-

σμα των έφημερίδων, να κρατούν κάθε τόσο σημειώσεις και να ξεκινούν κατόπιν με βιαστικό βήμα για να προλάβουν να πάνε από τις πρώτες στη διεύθυνσι κάθε άγγελίας που τις ενδιαφέρει.

Το Γραφείο των Έμπορικόν Συναλλαγών δεν άργησε, φυσικά, να πληροφορηθεί απ' όλο αυτό τον κόσμο των δυστυχισμένων κοριτσιών και κυριών. "Ένας αξιοπρεπής υπάλληλος δέχεται την κάθε μιαν τους με ευγένεια, τη ρωτούσε τί προσότα είνε και τέλος της έλεγε :

— Πολύ καλά, δεσποινίς, καθώς θέλετε, έχετε τα προσότα που χρειάζομεθα. Παρακαλώ, δώστε μου μιαν φωτογραφία σας να τη στείλωμε στο κεντρικό γραφείο που βρίσκεται στο Λονδίνο, καθώς και πέντε φράγκα για τα γραμματόσημα. Σε καμιά δεκαρία μέρες θα έχομε απάντησι, η οποία, ασφαλώς, θα είνε ίκανοποιητική. Τότε θα κάνετε τον κόπο να ξαναπερσίετε για να τα ξαναπαύμε. Σκεφθήτε μόνο ότι αν προσληφθήτε, ο πρώτος μισθός που θα πάρτε, θα είνε χίλια φράγκα. Καλή τύχη λοιπόν, δεσποινίς. Και άρεσθούρη!

Η Παρισινή, θαμπαμένη από τις ύποσχέσεις και τις περιποιήσεις του ευγενικού υπαλλήλου, έδινε ευχαριστίως μιαν φωτογραφία της και τα πέντε φράγκα για τα γραμματόσημα της επιστήλης κι' έφευγε κατενωθισοισμένη. "Έτσι απ' αυτό το περίεργο γραφείο πέρασαν πολλές χιλιάδες άνεργων κοριτσιών και κατέθεσαν τα μοναδικά πέντε φράγκα τους! Το κεντρικό όμως γραφείο του Λονδίνου φαίνεται ότι ήταν πάρα πολύ δύσκολο στην έκλογη των υπαλλήλων του, γιατί όλες η απαντήσεις ήταν άρνητικές. Κι' η υπάλληλος του Παρισιού άναγκάζονταν να πληροφορηθή με λύπη τις υπολήψεις γι' αυτές τις θέσεις, ότι δυστυχώς η εταιρεία δεν ένεκρινε την πρόσληψή τους.

Η άγγελία ώστόσο εξακολουθούσε να δημοσιεύεται καθημερινώς στις έφημερίδες. Αυτό σκανδάλιε κάπως μιαν από τις υποψήφιας του γραφείου, την δεσποινίδα Άντριέττα Μαρινιάκ, η οποία και το ανέφερε στην Άστυνομία. "Όταν όμως οι άστυνομικοί πήγαν να έπισκεφθούν τα γραφεία της περιέργης εταιρείας της οδού Ρωσπάιγ, τα βρήκαν κλειστά. Χωρίς να διατάσουν, έσπεσαν την πόρτα και τότε βρήθηκαν πρό ενός παραδόξου θεάματος.

Πάνω από δέκα χιλιάδες φωτογραφίες γυναικόν ήταν πεταμένες δω κι' εκεί. Μα κανένα άλλο στοιχείο δεν υπέρεσαν ν' ανακαλύψουν. Το μόνο που εξακρίβωσαν, ήταν τα δοκτωικά άποτυπώματα του μυστηριώδους έπιχειρηματία. "Όταν δέ τα παρέδωσαν με τ' άποτυπώματα των άλλων κοκοπιών της σημάνωσος, είδαν ότι ήταν άπαράλλακτα μ' εκείνα που είχαν θρεθθί στο χρηματοκιβώτιο της κομήσας Στεφανόβιτς!

Δέν ύπηρχε λοιπόν καμια άμφισβόσι ότι ο Ζάν Ντελακ είχε ανοίξει αυτό το Γραφείο των Συναλλαγών κι' είχε βγάλει πάνω από 50.000 φράγκα, μέσα σε λίγες μέρες. Μα και πάλι δεν κατόρθωσαν να πετύχουν τη σύλληψή του. Ο Ζάν Ντελακ άρχισε ν' αποκόπη τη φήμη του Άρσεν Λουπέν και να κάνει τους άστυνομικούς να λυσασούν από το θυμό τους. "Αλλά αϊτός ο νέος Άρσεν Λουπέν ήταν κι' ένας περίφημος μεταμορφωτής. Κατόρθωνε πάντα να γίνεται άγνωριστος και να εφευγεί μέσα από τα χέρια των άστυνομικών.

Δώ και δυό μήνες τέλος, στο ξενοδοχείο «Νεγκρέσκο» στη Νίκαια, κατέλυσε μιαν μέρα ένας αξιοπρεπής Άγγλος τζέντλεμαν, συνοδευόμενος από μιαν πολύ-πολύ ύνορφη κυρία. Φαινόταν πολύ πλούσιος κι' έδινε πάντα ήγεμονικά πορμπτούρη. "Υστερα όμως από μιαν έβδομάδα, άρχισαν να συμβαίνουν στο άριστοκρατικό ξενοδοχείο ένα σωρό κλοπές. "Όλοι οι έννοικιαστοί είχαν πέσει θύματα ενός άσρατου και τολμηρού απατεώνας. Η διεύθυνσις του «Νεγκρέσκο» τότε αναγκάστηκε να καλήση με απόλυτη μυστικότητα ένα από τα καλύτερα λαγωνικά της Γενικής Ασφαλείας, τον κ. Άντρέ Βιλέτ, ο οποίος έφτασε πράγματι άμέσως με το πρώτο έξπρες από

Τα φράγκα κοριτσιά διαβάδουν μ' άγωνία τις «Μικρές Άγγελίες» των έφημερίδων

τό Παρίσι, μεταμφιεσμένος σ' 'Αμερικανό σπόρτμαν. Κι' από την ίδια κιόλας μέρα ο Βιλέτ άρχισε νά παρακολουθεί τους πελάτες καί τους θαμώνες του ξενοδοχείου. Σέ μία στιγμή όμως, ένδ βρισκόμενος στό χώλ, έκανε μία άπρόσπτη ανακάλυψη. Είχε αναγνωρίσει στό πρόσωπο μιας ξηαιρετικά όμορφης κυρίας, μία γυναίκα τού Παρισινού ύποκόσμου, τήν 'Υθώνη Μαρσάν. Περιέργως τότε, ζήτησε από τή γραμματέισά του «Νεγκρέσο» νά τόν πληροφορήσει ποιά ήταν ή ύμορφη έννοικος.

—Είνε ή σύζυγος τού λόρδου Ρίτσαρντ Σίγκεν, ένός παράξενου άνθρώπου, ό οποίος μένει κλεισμένος όλη τή μέρα στό δωμάτιό του, είπαν στον άστυνομικό. "Έχει έρθει για πρώτη φορά δώ πέρα, γιατί κανείς από τούς τακτικούς πελάτες μας δέν τόν γνωρίζει.

Ο άστυνομικός, άκούοντας αυτές τις πληροφορίες, φαινόταν ξηαιρετικά ίκανοποιημένος.

—Είδοποίησε, παρακαλώ, τόν λόρδο Σίγκεν ότι θέλω νά τού μιλήσω, είπε. Νά τού πητε ότι είμαι ένας παλός φίλος τού από τήν 'Αγγλία, μά δέν λέω τ' όνομά μου, γιατί θέλω νά τού κάνω μία έκπληξη.

Ο σέρ Ρίτσαρντ Σίγκεν, μόλις τόν είδοποίησαν, κατέθηκε περιέργως στό χώλ. Τότε ο άστυνομικός τόν πλησίασε κι' ένδ τού έδινε χαμογελώντας τó χέρι, μά τ' άλλο τού τράθηξε άπότομα τά μαλλιά. "Όσοι βρισκότανους σ' αυτή τή σκηνή, έβγαλαν μία φωνή έκπληξως. Τά ένανθά μαλλιά τού λόρδου Σίγκεν...ήταν μία περρούκα!

—'Έλα, τήν έπαθε, Ντελάκ, τού είπε ο άστυνομικός, πού τόν άνεγνωρίσε άμέσως. Αυτά παθαίνουν όσοι από σάς μπλέξουν με τόν έρωτα. Όμολογώ ότι δέν θά σ' ανεγνωρίσω, άν ή 'Υθώνη Μαρσάν άλλαξε λιγάκι τή φυσιογνωμία της κι' εκείνη. Μά βλέπεις, ήταν μία λεπτομέρεια, πού δέν τήν είχες καθόλου προσέξει.

Ο Ζάν Ντελάκ, ό νέος 'Αρσέν Λουπέν, έλασε τó χρώμα του.

—'Έγεις δίκη, Βιλέτ, είπε με οικειότητα στόν άστυνομικό. 'Εμείς, οι άνθρώποι τού «κουαφιού», δέν θά έπρεπε νά έχουμε καρδιά. Βλέπω ό τι είσαι πιδωτάς από μένα.

Καί χωρίς νά πη τίποτ' άλλο, άφησε τόν άστυνομικό νά τού περάσει τις χειροπέδες.

Σήμερα ο Ζάν Ντελάκ, ό νέος 'Αρσέν Λουπέν, βρίσκεται προσφυλακισμένος καί περιμένει μ' άγωνία τήν έκδίκασή τής ύποθέσεώς του. Γιατί ξέρετε ότι τά πληρώση πολύ άνθρώποι τής βριτάνιας άπάτες τού.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΟΙ

(ΤΟΥ ΟΥ'ΙΤΜΑΝ)

"Όταν έγενήθη ή θεά Μόδα, οι άλλοι θεοί πήραν καί τής έδωσαν:

- Τήν δροσιά καί τή διαφάνεια τής αύγής.
- Τά ζωντανά χρώματα τόν λουλουδιών.
- Τα σρώματα τόν κρυμμένων άνθρώπων.
- Τήν εύλυγισία καί γρηγορόδα τού πουλιού.
- Τήν άστρσφτερή λαμπρόδα τού φωτός.
- Τή γλύκα καί τή μαγεία τού τραγουδιού.
- Τις χάρες καί τó γέλιο, πού μόνο ή άνοιξη γνωρίζει.
- Τήν ελασρότητα καί τήν ταχύτητα τού άέρα.
- Τζ λαμπρό καί μαγευτικό θέαμα τού νερού πού κινείται, τρέχει καί πέφτει.

Κι' έτσι, σπολιωμένη με τά θαυμάσια αυτά δώρα, τήν έστειλαν στόν κόσμο.

"Η θεά πέταξε κι' έγκαταστάθηκε στή γη, άλλα έπειτα—ήταν πολύ άργά—οί θεοί ανακάλυψαν ότι ξεχάσαν στό χαριτωμένο, μαγευτικό αυτό πλάσμα νά δώσουν τó σπουδαιότερο. Μας τήν έστειλαν χωρίς ψυχή... χωρίς σπουλό!...

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΕΝΑΣ ΗΡΩΑΣ

"Ένας Γάλλος στρατιώτης, ήρωικά πολεμώντας στή μάχη τού Χάτανταμπεκ, έλασε καί τά δυό του χέρια από θραύσματα όβίδος. Στό νοσοκομείο τόν έπισκέφθηκε ό έπιπόλαιος συνταγματάρχης του, καί τού πρόσφερε ένα βαλάντιο γεμάτο νομίσματα, λέγοντάς τού:

—'Έλα λοιπόν, γενναίε μου... Τι περιμένεις;... Γιατί δέν παίρνεις αυτά τά λίγα χρήματα πού σοο πρόσφέρω, για νά πηθς στήν ύγεία μου;

Τότε ο φρικτά άκρωτηριασμένος στρατιώτης, άπάντησε μ' άγανάκτηση:

—Πώς νά τά πάρω, συνταγματάρχα μου;... Δέν έχωσά τά γάντια μου στή μάχη, άλλα τά χέρια μου!

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Η γυναίκα στά καλά της είνε σάν τόν ούρανό καί στούς θυμούς της σάν τόν 'Αδη.

Σαίξπηρ

"Η γυναίκες, όπως καί τά μουσάρια, έπασχούν περισσότερο όταν τις περιποιείσαι, παρά όταν τις στενοχωρείς.

Τσπανική Παροιμία

"Ο πιο εύτυχησένος άνδρας είνε έκείνος, πού έχασε τή γυναίκα του άμέσως μετά τήν πρώτη νύχτα τού γάμου.

Ιταλική

"Η άλεπού είνε πονηρή, άλλα πό πονηρή άπ' αυτήν είνε ή έρωτευμένη γυναίκα.

Πορτογαλική

"Η άμορσιά τού άνδρός βρίσκεται στό μυαλό του. Τό πνεύμα τής γυναίκας βρίσκεται στήν άμορσιά της.

Αραβική

"Όταν θέλετε νά εκδικηθήτε μία γυναίκα, δώστε της κοινό άνδρα.

Συριακή

"Όλα τά μαχαίρα σκουριάζουν, εκτός από τήν πολιτική γλώσσα τής γυναίκας.

Κινεζική

"Όταν πρόκειται νά πάτε στόν πόλεμο, προσευχηθήτε μία φορά. "Όταν πρόκειται νά ταξιδεύετε, προσευχηθήτε δυό φορές. Μά όταν παντρευθήτε, κάνετε άδικαίως τήν προσευχή σας.

Περσική

Καλύτερα νά βάλετε τριτά στον κόρφο σας, παρά νά δεχθήτε τή συνουσία τής πεθεράς σας.

Ούγγρική

"Η καλλιέργεια τού πνεύματος τών γυναικών καί ή ανάπτυξη τών ιδεών των συντελεί πολύ στην κοινωνική εύτυχία.

Κυρία Στάελ

Μερικές γυναίκες ήσαν — θαρρείς — στόν κόσμο μοναχά για νά κοιούνται, νά παλαίουν, νά είνε ώριμεις, νά μη κάνουν τίποτε καί νά λένε άνοησίες.

Κυρία Σκουνταρι

Τοποθετήστε τή γυναίκα σας τόσο ψηλά στήν ύπόληψί σας, ώστε νά μήν έχη τήν τόλημ νά πέση άπ'αυτήν.

Κυρία Ναντάλ

"Η γυναίκες θαυμάζουν τούς άνδρες, γιατί τούς νομίζουν δυνατούς. Οι άνδρες αγαπούν τις γυναίκες, γιατί τις νομίζουν αδύνατες. Κι' οι άνδρες κι' ή γυναίκες γελούνται σχετικάς εξ ίσου. 'Αλλά τόσο τó καλύτερο, γιατί άλλωσώς ό κόσμος θά έτελείονε...

Μαρία - Άννα ντέ Μπροβέ

"Η τέχνη είνε τó ιδεώδες βασίλειο τής γυναίκας. "Η γυναίκα ικανοποιεί διά μέσον τής τέχνης κάθε άνάγκη τού πνεύματος, τής ψυχής καί τών νεύρων της.

Κλωδία ντέ Κάμπους

Τά χρόνια, τά όποια μία γυναίκα άφαιρεί από τήν ηλικία της, δέν χάνονται, γιατί τά προσθέτει στήν ηλικία τών άλλων γυναικών.

Κόμησσα Άρτεμις

"Η θρησκεία δημιουργεί άγιους, ή άγάπη μάρτυρες.

'Ανατόλ Φράνς

"Η ήθική αναγέννησης τού άνδρός ανδέεται στενοτάτα με τήν αναγέννηση τής άγάπης. Στήν γυναίκα άνήκει ό κλήρος νά συντελέση με τά χαρίσματα τής γοητείας της στήν αναγέννηση τού άνδρός καί συγχρόνως νά σώση καί τόν έρωτα, ό οποίος φθίνει διαρκώς.

Καρλόττα Φερράρι

"Όταν λέτε σέ μία γυναίκα ότι είνε άκόμη νέα, είνε σάν νά τήν είδοποιείτε ότι σίντομα θά γίνη γηρά... Γιατί, καθώς ζέετε, όταν λέμε ότι είνε άκόμη μέρα, έννοουμε ότι σέ λίγο θά νυχτώση.

Τωάννα Μαριμί

Γιά πολλές γυναίκες ούτε μία φορά τó μονόλεπτο δέν είνε έκατομύριο. 'Αντιθέτως τó έκατομύριο ή' αυτές είνε λεπτό.

Όν. Μπαλζάκ

"Η γυναίκα, μπροστά στόν άνδρα, τόν όποϊον μοσιέ μ' όλη τήν καρδιά της, χαμογελά διαρκώς, όπως μία χορεύτρια μπροστά στό κοινόν.

Α. Κάρο

Καταλαβαίνουμε τή νοικοκυρά, μόλις πάμε σπίτι της.